

Eczane Sahipleri Derneği Hepimizindir

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

Ecz. M. Faruk ONGER

Önceki yazılarımdan birinde de bahis konusu etmiştim. Okuyanlar herhalde hatırlarlar. 1950 yılı sonuna kadar Yurdumuzda (TÜRKİYE ECZACILARI CEMİYETİ) tek meslek kuruluşumuzdu. Cemiyetin kurucuları ki (pek çoğu Hakkın rahmetine kavuşmuşlardır), öyle bir Tüzük yapmışlardı ki, bir yönetim kurulu kendinden sonra gelecek yönetim kurulunu tayin ederdi. Çok iyi hatırlarım, 1948 yılında, benim de aralarında bulunduğum bir grup o zamana göre çok yüksek bir miktarı ifade eden zannederim yüz yirmi meslekdaşımızla kongreye katıldığımız halde, Yönetim kurulunda bir sandalye bile almadan yüz geri etmiştik. İşte bu Merkez otoritesini sağlıyan tüzük yüzünden, bir kaç yıl sonra mesleğimizin her dalındaki Eczacılar aralarında birleşerek kendi zümrelerinin hak ve çıkarlarını korumak ve savunmak üzere ayrı, ayrı dernekler kurdular. Öncüsü Türkiye ilaç sanayii ve Laboratuvarları cemiyetidir, bunu Eczane tahdidini kaldırmak amacı ile kurulan Türkiye Eczacıları yardımlaşma Cemiyeti izlemiş, arkadan ithalatçı Depocu meslekdaşlarımızda kendi derneklerini kurmuşlardır. Böylece Türkiye Eczacıları cemiyetinde sadece Eczane sahibi Eczacılar kalınca, onlarda birleşip Türkiye Eczane Sahipleri Cemiyetini kurdular. Bundan sonra Türkiye Eczacıları Cemiyetinin fesih ve tasfiyesi problemi ortaya çıktı ki bunun da öyküsünü başka bir yazımda anlatmağa çalışırım.

Kuruluşundan itibaren Türkiye Eczane Sahipleri Cemiyeti (yeni adı ile (ECZANE SAHİPLERİ DERNEĞİ)) özellikle Eczane sahibi meslekdaşlarımıza önemli hizmetler yapmış, onların haklarını yasal sınırlar içersinde ve nihayet bir yetki ve görev anlayışı ile korumak için elinden gelen gayrefi esirgememiş, Tüzüğün imkânları içersinde, Dernekler yasasına uygun olarak vazife görmeğe çalışmıştır. Bu yazıların yazarı da uzun yıllar gerek Yönetim kurulu üyesi, 2 nci ve 1 nci Başkanı olarak ve gerekse Jüri kurulu üyesi ve Başkanı olarak, Bu Dernekte hizmet etme mutluluğunu taşımıştır.

Türk Eczacıları Birliğinin kuruluşundan bir süre sonra, (madem ki Eczacı Odaları kurulmuştur. Bu Derneğe lüzum kalmamıştır) sloganı ile hareket eden bir bölüm meslekdaşlarımızın karşısına en önde dikilen ben olmuşumdur. Ve aynı sloganla yani (Mademki Eczacı Odaları kurulmuş-

tur. Bunun dışında hiç bir Derneğe, sendikaya lüzum yoktur.) diyerek, diğer meslek kuruluşları ortadan kalkmağa razı olurlarsa, Eczane sahipleri de kendi derneklerini seve, seve feda edebilir. Ancak önce diğer cemiyetleri görelim demişimdir.

Üzüntü ile blirtmek isterim ki, son iki dönemden beri Eczane sahipleri Derneğini yöneten saygıdeğer, yetenek ve bilgi sahibi meslekdaşlarımız maalesef düşünce, fiil ve hareketleri ile, Derneğin Tüzüğündeki amaçlara ters düşmüşlerdir. Bu meslekdaşlarımız serbest Eczanenin bağımsızlığını korumak ve onu savunmak görevleri olduğu halde, serbest Eczane sahibi üyelerinden toplayabildikleri aidat ile (Çağdaş Eczacılık) adı altında bir dergi çıkararak bu dergide Eczanelerin evet yanlış yazmıyorum SERBEST ECZANELERİN kamulaştırılmasını savunmuşlar, gerek kendi kongrelerinde ve gerekse Birlik ve Oda kongrelerinde ve hatta Basın yolu ile bu düşüncelerini kamuoyuna açıkca ifade etmişlerdir. Yani serbest Eczaneyi yaşatacak önlemleri ortaya koyacakları yerde tersini yapmışlar, sonrada serbest Eczane sahibi üyelerinden aidatlarını vermiyorlar diye şikâyetle bulunmuşlar, Türk Eczacıları Birliğini kendilerine yardımda bulunmuyor diye kınamışlardır. Şimdi Dernek iflâs haline gelmiştir. Diye feryat ediyorlar. İnsafla düşünülürse, şüphe yokki her fikir muhteremdir. Herkes düşünce özgürlüğüne sahiptir. Ancak bunu kendisine saklamalı veya hiç değilse o fikre ters düşen görevlerden kaçınmalıdırlar. Bu mesleğe kırk yıla yakın hizmet etmiş bir emektar olarak kendilerine tavsiyem, derhal olağanüstü bir kongre toplayarak, Dernek tüzüğündeki amaçlara ters düşmeyecek bir yönetim kurulunu iş başına getirmektir. Bakın o zaman nasıl aidat toplanır ve cemiyet ne iflâs eder ve ne de iki de bir ortaya atılan kat satmak hikâyesi kalır. Bence meslekseverlik budur, derneği yaşatmanın yolu da ancak bununla mümkündür.

Yazımı bu defada iki değerli meslekdaşımın aramızdan ebediyen ayrılmaları ile bitirdiğim için çok üzgünüm. Adana Odamız eski Başkanı MAHMUT AKAN ile Fakülteadaki asistanımız REŞİT SOYER'i Allah'ın rahmetine tevdi ettik. Makamları cennet olsun.